

Ležím v trávě
oči se klíží
ranou v hlavě
krev vytéká
Cítím kroky
vím, ona se blíží
věrně čeká
na člověka

Znám ji dlouho
v patách mi kráčí
včera tamti
dnes tedy já
Ona zpívá
od hor se mračí
mrtvá, živá
a není Živa

Tak jako není zlato všechno, co se třpytí
a zima navždy zemi nezamyká
má náruč není jenom zmar a krupobití
je spánek věčný znaveného bojovníka

Dažbog štít svůj
k Zavyjdu sklání
až se setmí,
smírím se s tím
potom v Návu,
do jejích dlaní
svou těžkou hlavu,
rád položím

Tak jako není zlato všechno, co se třpytí
a zima navždy zemi nezamyká
má náruč není jenom zmar a krupobití
je spánek věčný znaveného bojovníka

V náruči moje rány všechny se ti zhojí
nabereš sílu, zrak tvůj roztříští kal
branami Návu se mnou projdeš v plné zbroji
po boku věrných usedneš a zas budeš král